

מביתנו מצורת זהה לדרך ותבנה שתחלתה סמך כשהיא מתעללת מערד תא את אותיות העקר ומתבטל
החננה מתבטל היות בקרבא ישתמר חקות עמרי וסר מרשמתו למצורת מולך ועצים טולל שדך
מתבטל עמרי מצורת דרך לא סלול

125457

החננה

הדבר נא עבדך דבר בלתי אדם יבטלו דברי בלתי אדם א יחל חקך מכאן את למד מדבר אלו קטנות כי כמוך
כפרעה חסוד איתר בשט כמו מלך זה פשוטו ומלך סוּך לקות עליו בצרעת כמו טלחה פרעה על ידי זקנות
סרה על לול אחת טענה דא מה פרעה גא ואין מקיים מצותו ואין שטה אף איתר כן וכי א היות שימות
שן טאמרת לשום שדך עליו דא כי כמוך כפרעה אם תקטטט זהרונ אהרן ואתה דנך אדם טא את עבדתי
מתלה בעל את בלתי עליו למה היה לך לשאול כל אה צתך הייא מצקטים או אחותנו איתר מצקם ואעפ"י
וטאמר א אדם לא כדלנא ממך דבר ואחתי מתמט הידאה היה מוציא טקר משני אמר אם אומ לא טהוא קיים
ואמר לא הביאנו אצל לבנו לאמו מאותה האם אין שד אח ועוד את אביו ומה אם יעזוב את אביו מאבם
אין טמא ימות בדרך טהרי אית בדרך מנה וקרהו אמן טהטטן מקטרג בטעת הסכנה והודעתם את
סיבתי עכשיו כשהוא אצל את מתנחם צ על אחיו ועל אמו ואם ימותה זה דומה על טטלנאם מתים בלוי אחד
זהו כדאיתר כי אין הנער ומת אביו מצרית כי עבדך ערב את הנער ע"י וא תאמר מה את נכנס לתנך יותר
מאמר אחיהם כלם מבחון אצל את נקטרת בקטר חזק להיות מנודה בטע שלמות יסבטא עבדך לכל דבר
את מצלח ממא לגמרה ולמלחמה ולשמש להתחשק לכל הנצבים לא יכול לסבול טיהו המצרים נצבים עליו
וטממשן סאחתי מתביישן להם ויסמש בות פרעה ביתו של פרעה כלומר עבדיו ובע ביתו ואין זה לפון בולא
כמו בתי ישראל בתי יהודה כי נכדל למעט הסטה גטטא איל ראה אותם נמנבים לחוריהם אמר עכשיו אחי
נבלימים קדא להם בלסון רכה ותמנבים והראה להם טהוא מהול למחיה להיות לכם למחיה כי זה טענים
עבדו מסט הרעב לאב חבר ועמרון ועל א אב ארץ ישראל גטה מכל הארצות פן תורם דילמא תעמיסכן
לסון מורים ומעטיר והנה שטכם דאיות צכס דיזשטאט אחיכם טהרי את גמול ועוד כי ש המדבר אליכם
בלסון הקדס ועל על אדרי צמין אחי ויבך על טט מקדשות טעתידין להיות בחלקן וסופן לאחר וצמין
צבה על מסכן טילט טעתידין להיות בחלקן של יסוף וסופ לאחר וצמין מסכן טרהוה סכה ולב טלם
עמהם דברו אחי אתר טמתחלס הם בטטים ממא ועט אחי צמין טטה את כלן יחד למר בטס טאין צלצ
סנאה להתל בצמין אחי טלס היה צמיתר כד אין צלצ עלכם והקול נשמע בות פרעה כמו בבות פרעה
זהו לסון בות ממא טעט את בערם יטאיה את טוב ארץ מצרים ארץ גטן טבא ולח ידעמה טבא סוטן
לעטותה כמאלה טאין צה דגם חלב הארץ כל חלב לסון מאב הוא ואתה צויתה אט למר להם זאת עט
כד אמו להם טבר טותיהו טלס כחאטכטטן הזה ומהו החטטן עטרה חמורים יטטוב מצרים בתיאמר
מצט טלס לא יין טדעת זקטס נוחה הימא ומצרט אגדה גרימין טל של צר ולחם כתרטמו ומוון לפתן
א תרנא א תעטסקו בדר הלכה טלס תרנא עלכם הדרך דא א תעטיש פטיעה והכטמו חמה אשר ולח
פזוטו טל מקרא יט למר טלש טהו נבלימים היה דואג טמא ידיב בדרך על דבר מכירתו להתכח זה עס
זה ולמר על ידך נמכר איתר טפרת לסון הרעטלנו וגרמת לנו לטאיות וכי הוא מטל ואטר הוא מטל ויתג
לב בחלף לב והלך מלהאמין לא היה שנה לב א הדברי לסון מטטן טעמו בלסון מטנה וכמו מאין השטות
וריוח לא נמר יוריחיה לא עג את כל דברי יסוף סיומן מסר להם צמה היה שסק כטפירט ממאן בפרטות
עליה ערעה זה טאמ וירא את העגלת אשר טלס יסוף ולח נאמ אשר טלס פרעה יותחי רוח יעקב טרתה
ע"י יכניה טפירטה ממאן רב ל שד טמחה ומהו הויל וסוף צע חי צורה טבעטמו לבאר טבעה צמוף

במקום תבנה במקום למלך צתלתל. לאהי אביו יצחק. ויהי אדם בכבוד אביו יתיר מכבוד אביו. לפי תלה בנחמך
ולא בצורהם. יעקב יעקב והוא לשון חבה. א תירא מרדה מצרימה לפי שהיה מיר על סדוקן לצאת לרעה
לדרך. אהי אהליך הנתיחו להיות נקבר בדרך. אשר רכש בדרך כגשן. אבל מה שרכש צדקן אדם נשן הכל
לעשו בטוב חלקו במערת המכלה אה נכמי חונה לדרך חסן כדי וזהו אשר כדיתו ל העמיד ל צבורין של
זהב ושל כסף כמין כרי ואמר ל עול את שלו. צנו וצנוצנו. סרח צת אשר ויכבד צת. לוי מנחתו סיקרף
רבה עשו שט נפשות היו ל והכתוב קורא נפשות צתו. לשון רבים לפי שהיו שבעים לאהיות הרבה יעקב
טבעם היו והכתו קורא אותם נפש לפי שהיו שבעין לא אחד. הצאים מצרימה על שם הטעה הכתוב קורא
להם צאים ואין לתמה על אשר לא כתב אשר באו. כן הכנעני. כן דינה היה טעלה לכנעני. כשהרבה את
שכם לא הייתה דינה רוצה לצאת עז טענה לה שמען שים אנה בצר אסית רב וזה צה לאה ואת דינה צתו
הזכרים תלה בלאה והנפשות תלה בעקב למדך אשה מרעה תחלה ילדת אה אים מוריעתה ילדת
נקבה. טלשים וטלש וצערט. הי איה מוצא לא טלשים וטלש לא ו יוכבד טאלדה בין החומות צבטנות אשר
טל אשר ילדה אותה לוי צמרים לדתה צמרים ואין הורתה צמרים. צה רחל אסת יעקב וצבולן לא טל
כן לא סדינה שיקרו של בית. כל הנפש הצאה לעקב שיצאו מדרך כנען לצד מצרים ואין הצאה ו לשון
עבר לא לשון הוזה כמו בערב היא צאה וכמו ורחל צתו צאה עם הצאן לפי טעמו למטה בלאף לפי טכסיתא
לצד לא היו לא טשים וטט והטט כל הנפש לצת יעקב הצאה מצרימה טבעם הוא לשון עבר טבאות לעקב
מצרימה לפי טעמו למעלה בבית לפי שמטבאן שם היו טבעם שמצאו שם יוסף וצנו ונתינתה להם יוכבד בין
החומות ולכדי האומר תחומות טלש עם הטבעים צריכין אט למר טחתו לפי וידעתן למצרים שהיו לא
נמנו כאן. להורות לפעו כתרעמו לפנות ל מקום ולהורות היחך יתעטם צה לפעו קודם טיבטלשם ומהרם
אגדה להורות לפעו לתקן ל בית תלמוד שמעם תפא הוראה. ויאסור יוסף מרכצתו הוא עצמו אשר המקים
למרכצה להודו לכבוד אביו וירא אלו יוסף נראה א אביו ויבך על צארו עד לשון הרבות צביה וכן כי לא
על אים ישים עד לשון רבי הוא. אין שם עליו על לנת נפשות על חטאיו. אף כאן הרבה והוסף צבדי יתיר על
הרביל אבל יעקב לא נתי על צארו יוסף ולא נשף וא רצתי שהיה קורא את שמע. אמותה הפעם פיצטו
כתרע ומהרם סגור הייתי למות שיתי מיתת צעלם הזה ובעלם הצה טכנת לקה טכנה הימנו והייתי אף
שיתבעה המקום מיתתך עכטו טשקד חי לא אמות לא פעם אחת. ואומר אלו אהיו וג ועד אהיו ל והאנטי
רעה צאן. בעסר תעט צארץ נשן והיו צריכה לכם שהיו ארץ מרעה וכשתאמר ל טחיתם צקאים
צמלח אחרת יחיקם מעלנו ואטיבם שם. כי תועצת מצרים כל רעה צאן לפי שהם להם אהיות ומקנה
אחת מן העמותים טבעם לגסרה טחין נראים גסרים טאם יראה אותם גסרים יעשה אותם אנטי מלחמת
ואל הן רחובן שמען לוי יטכר וצמין אותם טלח כעל מטה שמותם כטכרם כעל שמות הגסרים וזאת
להודה. שמש יא קול יהודה. ולגד אהר צרוך מרחיב ג. ולנפתל אהר נפתל. ולקן אהר דן. ולנבולן אהר
טמח ונבולן. ולאשר אה צרוך מצבם אשר. זהו צראסית רצה שהיו אגרת ארץ ישרא אבל תלמו צכל טלנו
מצינו צ טאותן טכעל מטה שמותן הם החלש. ואותם הבה לפע פרעה ויהול טהוככל שם לא מסח חלשות
הוככל לא טעם יש צצבר כדאית צצבא קמא וצצרייתא דספרי טטנו צ זאת הרכה כמו תלמוד טלנו. אהי
חיל צקאים צאומותם לרשת צאן. על אשר ל על צאן טל. ויצרך יעקב היא טלת טלש כדרך כל הנראים
לפע המלכים לתקיד. טט מערי ימי גרתי. כל ימי אשר הייתי גר בדרך אחרים לא הטיע צטובה ויצרך
יעקב כדרך כל הנפגרים מלפע שרים מצרכין אותם ונטלן רשות ומה צרכה צרב טיעלה טלש לרגל לפי
טחין ארץ מצרים טותה מי גממים לא טלש שנה ומסקה את הארץ הנהומא. רעמקם מארץ גשן היא לפי
הטף לפי הנריך לכל ביתם. ולחם אין צכל הארץ חודר לעשן ראשון לתחלת טע הרעב. ותלה כמו ותלה

לפון ששפת כתר צמח וזממה לו כמחלה לה היורה ויקים • בצצר אשר הם שוצרים נתיבן לו את הכסף • אעפ
 כתר צמח טלם כספה • וינהלם כמו וינהגם וזממה לו חין מנהל לה על מי מאנחות וינהל • צמחה הסתת לטע
 הרעב • כי אם תם הכסף • כי אשר תם הכסף והמקנה וכל הכל ש יד אדוע • צלתי אם גייתא • כמו אם לך
 צייתא • וכן ארע לרועות את האדמה ואעפ טאל יוסף ועד חמט טעם אשר חין חריט וקטיר מכיון טבל יעקב
 למצרים צאת ברכה לרגלו והתחיל לרועות כל הרעב • וכן טענו צתוספת דסוטה • לא תטם לא תהי טממה
 לא תבדד לפון טדה סר טליא חרוט • ויהי הארץ לערעה קטנה לו • ואת העם העבד איותו לערים • איותן
 העבד יוסף אשר לער • לחדון שאין להם עד חלק בארץ והוסיט על שר זו בחברתה ולא הוצרך הכתוב
 לכתוב זאת אלא להודיע טעמו של יוסף שנתבון להמיר חרפה מעל אחיו שלא יהיו קורין אותם גלן מקנה גסל
 מצרים כן עשה לכל הערים אשר בכל מלכות מצרים מקץ גסלה עד קנה גסלה • הכהנים • כומרים כל לפון
 כהן משרת לאלהות הוא חוץ מאותן טהן • לפון גסלה כען כהן מדין • כהן חוץ • להנעם חק כך וכך לחם
 ליום • הא כמו הנה לרע הטדה טבל טנה ולאשר צציתם לטכל העצב • והטפחות אשר צציתם לטפכם
 צעכם קטנם • נמצא חן לנפשות לנן זאת באשר אמרת • והיינו עצמים לערעה להעלות לו המס הזה בכל טנה
 לחק טלן יעבד • ויטב יטב בארץ מצרים • והיכן בארץ גשן טהיא מארץ מצרים •

למה פרט • א סתומה לפי טכין ספער יעקב אכא נסיתמו שניהם ולגם של ישראל מצרת הסעבד טהתחיל
 לטעבם • לא טכסם לגלות את הקן לצנו ונפתם הימא צדא רצה • ויקדם יידי יטב לזאת כל מי טנאמרה
 א קריצה לא הבטלמי אסית • ויקרא לצנו לטמף • למי טהיה יכלת צד לעשות • טים נא יך וסעע • חסד
 ואמת • חסד טעסין עם המתים היא חסד של אמות טליא מצפה לטלם גמול ש נא תקצרה צמצרים טועם
 לחיות עפרים כעם וסאין מתי חונה לחרץ חין לא צצער גלגל מחילות וטלן יעשע מצרים עץ • וטכצת עם
 א סיתו • ו מחובר למעלה לתחלת המקרא טים נא יך תחת ידי כי וסכעל ואת טוש לטכט עם אסיתי ואתה
 תטלן ממצרים ואין למר וטכצת עם אסיתי הטכצת עם אסיתי • צמעה טהרי כתיב אחריו וטאית
 וקצית צק סירתם ועד מציא בכל מקום לפון טכיצת עם אסיתי היא הציעה ולא הקסרה וטככ דוד עם
 אסיתי ואחר כך ויקרב בער חר • ויטעמו יטב • יטעל צעעה סבד לה • על ראש המטה • יחק עצמו לצד
 הטכנה • מבאין אמת טהסכ • למעלה ממראשותיו של חולה • דא על ראש המטה • על טהיית מותו טלף
 ואין צה רטי טהרי יוסף מלך הוא ועד טענה לבן העים והרי הוא שמו צדק • ויאמר לוסף אחד מן
 המעבים והרי זה מקרא קצר • ויס אומרים אפרים היה רגל לפי יעקב צתלמוד וכסחלה • יעקב בארץ גשן
 הלך אפרים אצל אכא צמצרים והבד לו • ויקח את סט צנו איתו כדי טיצכם יעקב לפי מותו • ויגד המבד
 ליעקב ולא שרם מי והרצה מקראות קצרי לגון • ויתחזק יטב אף אעפ • טהוא צה מלך הוא ואחלק לו כסד
 מבאין סחולקין כסד למלכות • וכן מטה חלק כסד למלך • ויירד כל ערדך אה לי ויטתחו לו • וכן איהו ויטמ
 מיתו • ויטתך לקהל עמים צמרט טעתידין לצאת ממות עדין קהל ועמים הרי טלטה וכבר טללו לו אחד עמר
 צעם על צמחן ורמח לו סיהו צה צה צמחן הטכע • ועתה איתו ברכה אט נותן לך • סט צהן הנלצים לך • עד
 צדי אלק לפי צדי אלק כלמ טנלנו מספר טת הימנ עד טצית אלק • לי הם • צחססן טאר צה הם לטול
 חלק בארץ אים כנעני • וימלך את תלנד עד לא יהי צמחן צה לא צתך טצטי אפרים ומנשה יהיו ככלים
 ולא יהי להם סס צצעים לעבן הנחלה ואעפ • טנלקה הארץ לפי מנן גלגלתם כדמתי • לרב ירים נחלנו וכל
 אים ואים נטל צמה חן מהצמרות מלך • לא נקראו טכמים אלא לי • ואת צמחי מעדן ואעפ טלח מעריח עלך
 להלכט ליקבר בארץ כנען • לא כן עשיית אט לאמך טהרי מתי סמוך לבית לים • כצרת ארץ מדת ארץ